

GAZETA W. Księstwa POZNAN'SKIEGO.

PRZEDPŁATA:

ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 tal. 20 sgr.
na całe Prusy 2 tal.

INSERATY:

1 sgr. 3 fen. od wiersza na 1 szerokości
przyjmują się tylko w ekspedycji.

Drukiem i nakładem Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Berlin, 9. Sierpnia. — Najj. Pan raczył nadać ciąglemu sekretarzowi akademii w Neapolu i korespondentowi akademii umiejętności w Berlinie Vincenzo Flauti, order orła czerwonego 3ej klasy, jako i aptekarzowi nadwornemu Liman w Charlottenburgu, order orła czerwonego 4ej klasy i zamianować radcę rejencyjnego Schmidta w Koeslinie dyrektorem policyi.

(Kor. Cz.) Król i królowa wraz z cesarzową rosyjską powrócili z wód; ostatnia zabawi w Sanssouci do przyszłej soboty. W towarzystwie lorda Granville, reprezentanta angielskiego przy koronacji cesarza rosyjskiego w Moskwie znajdują się następujące osoby: Sir Robert i lady Peel, margrabia Stafford z żoną, Earl of Dalkeith, Fryderyk Lereson Gower z żoną, lord Burgersh, Villiers Lister, Gerard Ponsonby, oraz Dr. Sandwith. Liczna służba lorda reprezentanta i towarzyszących mu osób odjechała już wczoraj statkiem parowym „Włodzimierz” z Szczecina do Petersburga. Lord Granville pojedzie drogą lądową na Warszawę. Zdaje się, że i reprezentant angielski wystąpi w Moskwie z wielkim przepychem. Zabrał on z sobą nie tylko swoje ale i stryja swego ks. Devonshire srebro stolowe; konie jego mają być przepyszne, ekwipaż galowy jak najwspanialszy. Dzienniki francuskie będą co miały pisać z Moskwy. Wynagrodzą publiczności swojej mileczenie, które zachowały względem uroczystości belgijskich, odbytych z powodu 25letniej rocznicy wstąpienia na tron konstytucyjny króla Leopolda.

Na ostatnim posiedzeniu Bundestagu przed feryami Austria miała zawiadomić zgromadzenie o krokach przedsięwziętych dotąd w sprawie holsztyńsko-lauenburskiej. Wnoszą z tego, że po feryach sprawa ta wniesioną będzie na obrady Bundestagu. Mniemają, że i kwestya konstytucyi hanowerskiej Bundestag weźmie po feryach pod rozwagę. Wiadomo, że sejm hanowerski obecnie zebrany odrzucił większą część proponowanych przez rząd reform. Bundestag zastrzegł sobie uchwałami z miesiąca Kwietnia b. r. prawo wzmieszania się do wewnętrznych spraw Hannoveru, gdyby rząd z obecnym sejmem nie zdołał przeprowadzić projektowanej reformy. Do tego nie masz nadziei po ostatnich uchwałach sejm. Uchwały te mają za sobą słuszność zasad umiarkowanych, bo sejm obecny, wybrany na mocy nowego prawa wyborczego, bardzo ścięśnionego, nie ma żadnych dążeń radykalnych. Ale ma uczucie godności krajowej i pragnie zachować dla kraju podstawy rozsądnej wolności, do której spokojnego używania od dawna przywykł. Rząd ma inną opinią o ustawie konstytucyjnej. Jaką będzie miał Bundestag to czas pokaże. Prawdopodobnie obierze, jak we wszystkich tego rodzaju sporach, środkową drogę.

Przybył tu Dr. Gobat, protestancki biskup jerozolimski, jadąc do Anglii. Protektorami kościoła protestanckiego na Wschodzie są Anglia i Prusy. Do nich także należy nominacya biskupa jerozolimskiego i od nich ma tenże swoje uposażenie. W skutku pokoju paryskiego stosunki kościołów chrześcijańskich na wschodzie ściślej się odznaczają i na silniejszych oprą podziałach. Biskup Gobat w tym podobno celu udał się do Europy.

Zmarły niedawno temu były minister Schoen zostawił po sobie ważne pamiątki, na które podobno do schyłku życia swego pracował. Dla wewnętrznej historyi Prus bieżącego wieku wydanie ich będzie miało wielką wartość.

Towarzystwo żeglugi parowej królewsko-gdańskiej ma zamiar zaprowadzić regularną komunikacyą statkami parowemi pomiędzy Gdańskiem i Toruniem. Otworzyłaby się przez to stała żegluga parowa aż do Warszawy.

Hr. Chreptowicz, przysły poseł rosyjski przy dworze angielskim, wyjechał wczoraj do Londynu. Pan Buteniew, mianowany posłem w Carogrodzie, zatrzymawszy się parę dni w Berlinie, udał się do Drezn, z kądem podobno, biorąc drogę na Wiedeń i Tryest, pojedzie w krótkim czasie na przeznaczone miejsce.

Wielki rejwach zrobił na tutejszej giełdzie nagły spadek cen zbożowych. Rząd sam był, jak mówią, przyczyną do tego, wydawszy z magazynów swoich znaczne zasoby zboża, aby je sprzedać na targu. Ceny spadły o 18 tal. na węgłu.

Rosya.

Petersburg, 30. Lipca. — Dowiaduję się właśnie, że koronacya o 8 dni odroczoną została; dopiero 7. Września się odbędzie. Cesarz wyjedzie do Moskwy tryumfalnie 25. Sierpnia.

Petersburg, 2. Sierpnia. — Ostatni zeszyt dziennika marynarki zamieszcza następujące postanowienie. Cesarz raczył postanowić: 1) utworzenie pod prezydencyą generała-adjutanta Wassilczyków komisji śledczej dla wykrycia i wyjaśnienia nieporządku, jakiego się dopuszczano w przygotowaniu żywności dla wojsk dawniejszej armii krymskiej i armii południowej, jako i przy utrzymaniu szpitali wojskowych na południe; 2) zostawia się do woli komisji.

wszystkie te osoby, z którychby się pokazało, że są w tyczności z tą sprawą, albo zawezwać, albo ograniczyć się zażądaniem od nich objaśnień za pośrednictwem władz wojskowych albo cywilnych tych miejsc, w których osoby te znajdowałyby się mogły. Władzom tym zaleca cesarz najsurowiej, zadość czynić wszelkim wezwaniom komisji rzeczonyj bez najmniejszej zwłoki; 3) wolno komisji jest, zaciągać od właściwych dworów kameralnych i zarządu dóbr narodowych, jako i od innych władz administracyjnych wydziału cywilnego objaśnień, jakie jej się zdawać będą potrzebnymi w ciągu prac; 4) wszelkim władzom osoby administracyi wojskowej i cywilnej zaleca się, aby swą pomoc udzielały komisji, i ile to do spełnienia powinności jej powierzonych jest koniecznem.

Francya.

Paryż, 5. Sierpnia. — Dla powodzią dotkniętych ciągle nadchodzą składki, z Hamburga przysłano 26,784, z Zunony 2315 fr.

— Między Rosyanami bawiącemi tu spostrzegać można księcia Labanowa, szambelana cesarskiego i bankiera nadwornego Stieglitza.

— Hrabia Walewski wraca dziś z zagranicy.

— Wiadomości z Hiszpanii z dnia 1. Sierpnia nie zawierają nic nowego. Spokój w Hiszpanii nie został zakłóconym. Co do polityki nowego gabinetu nic nie wiemy.

— Marszałek Pellisier, książę sewastopolski uda się wprawdzie do Płombières, ale 8. Sierpnia będzie w Paryżu.

Paryż, 6. Sierpnia. — Hiszpańscy zbiedzy, po największej części znajdujący się w Perpignan, otrzymali od rządu swego żądane pozwolenie powrotu do kraju. Nim jednak Perpignan opuścili, złożyć musieli przysięgę wierności królowej Izabelli w ręce miejscowego konsula hiszpańskiego.

(Kor. Cz.) Paryż, 29. Lipca. — Przed ośmiu laty gdybym pisał o mowach Ludwika Filipa w odpowiedzi na powinszowania izb deputowanych i parów, najwyższych władz, ciała dyplomatycznego itd., musiałbym koniecznie powtórzyć ów niezmienny frazes! „zawsze z równą przyjemnością” słysząc życzenia narodu w rocznicę wiekopomnych dni lipcowych; mielibyście opisanie iluminacyi pól elizejskich, zabaw publicznych. Dziś ze zmianą okoliczności poprzestać muszę na doniesieniu, że pamięć poległych obchodzona jest tylko cichą modlitwą w kościele św. Pawła, rzewnem spojrzaniem na kolumnę wzniesioną wśród placu Bastylii, u podnóża których leżą prochy walecznych budowniczych tronu orleańskiego. I tron i jego budowniczy idą w niepamięć świadcząc o nietrwałości rzeczy ludzkich, i dla tego mniej niedorzeczem znajduję napis jakiegoś Belga, umieszczony w transparencie kilku lampami oświetlonym:

*Les Français ils on pris Sébastopol
Les Belges ils conservent Léopold.*

Wiersz prawda lichy, ale sens jego jest głęboki. Poeta chciał zapewne dać poznać, że równa jest trudność zachowania panującej dynastyi jak zdobycie twierdzy sewastopolskiej.

We Francyi, rzecz godna uwagi, większe jest poszanowanie niżli w innych narodach dla pomników, które wiek XIX. stawiał z kolei rozmaitym wspomnieniom. Dekoracye zmieniają się koniecznie z każdym odegranym dramatem, bo jest powszechne przekonanie, że społeczność dąży bezprzestannie w swoim postępie; chwila wypoczynku, to niezatrzymanie jego, nie cofnięcie się w tył; niemasz sromu dla następnych pokoleń z tego co działali ich poprzednicy.

Jesteśmy w zupełnym braku wiadomości z Saragossy, może z powodu trwającego pięciodniowego zawieszenia broni. Potrzebował go generał Dulce, czekając na przybycie posiłków. Jeżeli go obleżeni żądali, to wyraźnie mówi za niepodobieństwem długiego oporu, za słabością ich środków. Jen. Narvaez wrócił do Paryża. Jen. Prim jest w Madrycie w tej chwili, gdzie marszałek Concha wpływem swoim u dworu może O'Donnellowi stawiać na zawadzie.

Monitor ogłosił pobór stu tysięcy żołnierza w roku przyszłym i mianowanie komisji złożonej z członków rady najwyższej handlu, rolnictwa i przemysłu, mającej się zająć rozpatrzeniem tariff celnych objętych w projekcie do prawa 9. Czerwca 1856., usuwającego zakazy przywozu pewnych towarów. Powołani do jej składu między innymi pp. Germain Thibault i Clerc są stronnikami wolnej zamiany płodów, jest więc nadzieja, że choć w części ulepszenia od rady stanu proponowane w systemacie handlowym, zostaną doprowadzone do skutku.

W ciągu obrad ciała prawodawczego, od czasu do czasu widzieliśmy upoważnienia dane miastom lub gminom, a nawet całym departamentom, do obarczenia się dodatkowym podatkiem na potrzeby miejscowe. Dziś niektóre dzienniki podały spis tego rodzaju upoważnień wynoszący summe 25,300,000 fran.

i zwrócili uwagę rządu, że odciążenie się podobne bez usprawiedliwionej konieczności mogą w końcu stać się bardzo uciążliwymi dla mieszkańców. Jest nawet potrzeba niezbędna przejrzenia katastrof który niejako wszędy rozdziela pobór. Bywało dawniej, że jedno departamentu płaciły $\frac{1}{5}$, $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{8}$, kiedy inne ledwie $\frac{1}{10}$ część dochodów. O tej nierówności przekonywały prace komisji od r. 1815 do 1818. Za ministerium Villela ulżono 50 departamentom. Zgromadzenie prawodawcze 1849 zmniejszyło w innych o 17 centimów podatek ziemski ale to wszystko jeszcze nieodpowiada wymaganiom sprawiedliwości.

Prefekt policyi wydał okólnik do wszystkich komisarzy wskazujący przepisy do zachowania, ilekroć razy w gorzelniach ma być użyte nadpsute zboże. Właściciele ich mają żądać osobnego pozwolenia, a władze policyjne przeświadczać się pierwój o istotnem zepsuciu ziarna. Rozporządzenie to zdaje się mieć na celu przeszkodzić aby dobre gatunki zboża niebyły użyte do gorzelni. Wyroby cukru znacznie się powiększyły. Kiedy w Czerwcu 1855. były tylko 207 cukierni wyrabiających 44 mil. kilogr., dziś ich jest 275 z produkcją przeszło 90 milionów. W każdej gałęzi dochodu publicznego widzieć się daje takż postępek. Taxa od soli w pierwszych sześciu miesiącach przyniosła 14,999,754 fr., więcej o 400,000 fr. niżli w roku zeszłym. A kiedy statystyczne dane są dla wielu czytelników nieobojętne, wspomnę jeszcze, że dochód z hotelu Luwru od 1. Stycznia do 1 Lipca był 1,000,525 fr. nielicząc wynajmu sklepów. Ze bilans finansów angielskich okazał się lepszym o 100,000 funt. nad r. 1855; że w państwie papieżkim deficyt na rok bieżący wynosi 12 milionów; że skarb grecki otrzymał zapomogę miliona drachm od bank. Sina, a 60,000 duk. holl. od majora Zapas; że w żegludze z Ameryką przez 6 miesięcy zginęło 337 statków, z tych 17 parowców, 1218 poniosło szkody w ich budowie na 570,000 fr.; w utraconych towarach 14 milionów; razem 18,750,000 fr. Nakoniec. że telegrafy zaprowadzone w Indjach od 1. Lutego 1855. do 31. Stycznia 1856. przesyłały 9971 depeszy, z tych 1864 było od Indjan; miesięczny dochód był 10 tysięcy rupij. Prawie wszystkie obiegały przestrzenie łączące Bombay z Kalkutą i Madras.

Telegraficzna wiadomość zawarta w słowach: Anglicy oddali Bałakławę Rosyanom — Rosyanie fortyfikują Kars, potwierdzona została późniejszym doniesieniem. Podług Presse d'Orient pułkownik angielski Giles posłał raport kurierem do Konstantynopola, żkąd generał Mansfield wysłał do wysp weżowych, z których Rosyanie wyrugowali przybyłych Turków i zagasili latarnię morską. Ze Szwecyi od granic Norwegii podobneż skargi przychodzą na wdzierania się Rosyan w jej granice. Nicopodał Bomarsundu wznoszą nową twierdzę. W cóż się obrócić zaręczenia dane, że traktat 30. Marca w dobrej wierze zostanie wykonany?

W numerze pierwszym Biullrtu zajmującego się pielgrzymką do Ziemi św. czytamy rdy dane podróżnym tam udającym się, aby się zaopatryli najprzód w paszporta i złoto, potem w lininę od febrzy, w amikę na rany z blizny, w alkali na leczenie od ukąszeń gadzin i owadów, a w końcu w broń palną przeciw rabusiom. „Strzeżonego Pan Bóg strzeże“, mówi przysłowie, ale i to prawda, że „Kto się w opiekę podda Panu swemu, nie przyjdzie nań żadna straszna trwoga, dowodem jest wdowa pani Angie urodzona w Beuesnard, która wyszedłszy pieszo z miasteczka Dinan, szczęśliwie wróciła w tych dniach wróciła z pielgrzymki do Jerozolimy.

Mielśmy w niedzielę piękny widok wznoszącego się balonu po nad bulewarami i ogrodem tuileryjskim. P. Godard latawiec nadpowietrzny w towarzystwie p. Crozet wleciał z hypodromu w balonie „Zefir“ zwanym, o godz. 5. wieczorem. Długi czas nieruchomie zatrzymany nad placem Vendome ledwie około godz. 7. spotkał wiatr pomyślny; dla ulżenia ciężaru, spuścił się w ogrodzie Tuileries, wysadził swego towarzysza i swobodnie ruszając w obłoki stanął szczęśliwie w okolicach Fonteneblo.

Bank francuski stara się w Londynie o 100 milionów złota, nie zabraknie go więc w Paryżu jak niezabraknie mieszkań, jeśli kompania domów ruchomych rychło znajdzie dostateczny kapitał i pocnie budować domy podług systemu Szwajcara Seilera. Jutro skończoną będzie budowa domku prywatnego przy alei cesarowej i Neuilly, a za parę dni później mieszkanie dla czterech rodzin robotników. Najem dla każdej z nich roczny nie przeniesie 150 fr. Domy te mają służyć za pierwotne wzory.

P. Wolters obliczył w dzienniku Industryi, że wszystkie koleje żelazne wynoszą 119,972 kilometrów, z tych na Stany Zjednoczone przypada 49,892, na Anglią 21,377, na Francją 11,898, na Niemcy i Danią 16,227. Portugalia ma najmniej bo tylko 29 kil.

Od dawna istnieje w Paryżu instytut ormiański powstały z milionowego zapisu jednego zmarłego Armeńczyka w tem mieście. Jak w mieście tak i w nim były dwa stronnictwa: jedno trzymające się władzy papieskiej, drugie odnoszące się do patriarchy konstantynopelańskiego. To ostatnie założyło w tych dniach osobny instytut poliglotyczny na ulicy Violet nr. 60 w gminie Grénelle. Książa: Teodor dawny dyrektor kolegium Moorat w Paryżu, Aiwakowski i Kalfa prefekci. są głównymi nauczycielami języków wschodnich. Europejczycy prócz zwykłych studiów uogłą się nauczyć po turecku, arabsku persku itd. przybyli ze wschodu znajdują łatwość nauczania się języków europejskich. Opłata roczna od 1200 do 1500 fr., prócz wyprawy, która na raz pierwszy kosztuje fr. 600 i posłania fr. 70, ktoby z Ormian chciał się do niego zgłosić, ma pisać pod adresem: à M. le Directeur de l'Institut Polyglotte à Grénelle.

Rozdanie nagród uczącej się młodzieży będzie miało miejsce w Sorbonie dnia 11. Sierpnia, następnie po innych kolegiach i zamknie się rok szkolny. Na 9. Sierpnia zapowiedziane wyjście z druku następnego tomu historii cesarstwa p. Thiers. Dowiaduję się w tej chwili o nową broszurę pod tytułem: „Co tu robić, komu ufać, czemu wierzyć“, że ktoś tam sobie Ludevit Czerny zapowiadający na ostatniej stronie, że ma 1) gotową pracę, wykazującą probierczo i naukowo gieniusz, ducha, język i byt plemienia naszego w Azji, co lepsza, zasoby ówczesnej jego filozofii, 2) o tożsamości rodu Gaulów, Chwalów, Chwalisków i Galatów zwanych Radhini, Rathini, Ruthili nad Ronem ze stolicą ich pierwszą Rhodą a drugą Halissą, zdobytą przez Cezara; a Scytów, Sędziów czyli Myżych i Geharnych, to jest Medów i Persów, później Taurowsków, Halissonów, Retów albo Haliczian, ze stolicą Halicz, Rusi czerwonej. Powiecie mi: po co czytuję te wszystkie nazwiska, jaki dla waszych czytelników w nich interes? nie mały odpowiadam — bo zwaźcie sobie, że gdybym

nie umieścił ostatniego wiersza, nie dowiedzieliby się Galiczanie, że „w Gahi, Hnissa: Lyonowi ustąpiła, w Rusi Halicz Lwów ma za drucha“, co autor odkłada do następnej książeczki, czyli którą nie wiem jak mu się podoba dawać lub sprzedawać — zawsze jednak obudzoną ciekawość publiczności czytającej starać się będą zaspokoić.

Anglia.

Londyn, 5. Sierpnia. — Ferye parlamentu są czasem pustek dla dzienników, któr także potrzebują wytchnienia po trudach walki. Miejsce tej polityki wewnętrznej zajmują teraz wielkie kwestye kontynentalne. W tej chwili zwraca Morning Advertiser publiczną uwagę odpowiednią znanego naczelnika finansierów Zambianchi na dzieło jezuickiego oratora Montalemberta: „Pio IX. i Palmerston“. W odpowiedzi tej Zambianchi przyznaje się do zarzucanych sobie gwałtów, owszem dowodzi ich prawości, wykazując naocznie, jako nawet rozkaz jego rozstrzelania kilkudziesięciu księży był wymuszonym koniecznością własnej obrony. Zambianchi posiada papiery, które zakonowi jezuitów bardzo podrezeć mogą rozciągnięte siatki i przyrzeka obszerne z nich wyjątki ogłosić. Nie jest to bez znaczenia, że artykuł powyższy właśnie teraz ukazał się w Morning Advertiser, tak prędko po znanym liście Mazziniego w Times.

— Dodatek do Gazette zawiera ogłoszenie, w którem królowa upoważnia do noszenia orderu legii honorowej wszystkich udarowanych nim od Ludwika Napoleona. Tak więc idzie w zapomnienie ustawa mocą której tylko wojskowi mogą nosić w Anglii ordery.

— Właśnie z centralną Ameryką zupełnie załatwione w skutek konferencji między lordem Clarendon i posłem Dallas; tak przynajmniej utrzymuje Herald. Rząd angielski podobno we wszystkich głównych punktach ustąpił. Anglia zrzuca się protektoratu nad Indyanami moskitańskimi, zgadza się na nowe ustanowienie granic Belezey podług planu zrobionego przez rząd amerykański, i oddaje wyspę Ruatan Honduras.

Włochy.

Rzym, 22. Lipca. — Rząd papieski zakazał wywozić zboża z portów Adryatyckiego i Śródziemnego morza.

— W Turynie otworzono subskrypcyę dla uzbrojenia twierdzy Alessandry; spodziewają się na tę drogę zebrać fundusz na 100 dział. Przestrzeń, jakie państwo sardyńskie zajmuje, wynosi 18,808 mil kwadratowych francuskich, długość granicy od strony morza wynosi 84 mile, granice ku Austrii 55, granice ku Szwajcaryi i Francyi 235 mil. Stojące wojsko wynosi w czasie pokoju 45,500 ludzi, w czasie wojennym 100,000 z 160 działami. Gwardya narodowa liczy 260,000 ludzi. Państwo sardyńskie ma ludności 4,918,855 dusz. Co się tyczy marynarki, ta wynosi w czasie pokoju 3600 ludzi, liczą 30 okrętów wojennych, handlowych jest 3173, o ciężarze 177,822 tonów, i 30,250 majtków.

Z nad granicy włoskiej piszą pod dniem 2. Sierpnia. Z Neapolu dowiadujemy się: Pierwszy pułk grenadierów gwardyi powstał przeciw, zbyt wielkiej surowości pułkownika Lucci, który chorego żołnierza kazał chłostać. Akt nieludzkości tak oburzył pułk, że dał się słyszeć odgłos: Zabić pułkownika! Książa Don Francisco du Paolo, komendant dywizyi gwardyi, udał się na miejsce powstania, na widok jego uspokoiło się wszystko. Ponieważ karność musi być zachowana, rozkazał przeto król ukarać pułk i przenieść go do Triento (provincyi odległej) oficerowie zaś, którzy się okazali nieprzyjaznymi pułkownikowi, przeniesieni zostaną do innych oddziałów wojsk. Lecz i pułkownik nie ujdzie kary, jeżeli się rzecz tak pokaże jak ją głoszą. Mówią, że król zezwolił na amnestyę warunkową. Co do amnestyi, spodziewają się, że król przywróci ulaskawionym dawniejsze posady i urzędy. Mówią także o projekcie wolności druku.

Hiszpania.

Monitor paryski zawiera długie pismo z Madrytu z 31. Lipca, w którem powiedziano: „Chcąc dobrze ocenić wypadki w Hiszpanii zaszłe, nie należy zapomnieć, pod jakimi okolicznościami ostatnia zmiana ministerstwa się działa, i wtenczas tylko osądzić zdołamy szczęśliwy wpływ tej zmiany, gdy sobie przypomniemy stan anarchii, jakiej uszła półwysp. Bieg rzeczy, o ile on tyczył się królewskości, całkiem jest konstytucyjny.“ Dalej wyraża się artykuł ten, że Izabella w czasie gdy ministerstwo podało się do dymisyi, zrazu spodziewała się zatrzymać w nowym gabinecie obu marszałków; że O'Donnell proponował jej polecić Esparterze złożenie nowego ministerstwa, starając się sam osobiście nakłonić księcia do zatrzymania prezydentury; że królowa wtenczas dopiero, gdy Espartero obstawał stanowczo przy ustąpieniu z ministerstwa, na mocy prawa konstytucyjnego służącego jej, ministerstwo, które ją wśród największych trudności zostawiło było, nowem innem zastąpiła. Potem dalej jest w artykule tym tak powiedziano: „Opisy niektórych pism zagranicznych, które zmianę gabinetu zdziałaną w zwykłych formach nacechowały mianem gwałtownego przeistoczenia stanu rzeczy (coup d'état), opierają się przeto na całkiem fałszywym pojęciu pojedynczych szczegółów tego przesilenia. Prawda, że O'Donnell musiał uciec się do środków gwałtownych, aby zachować królewskiemu postanowieniu należny respekt; ale jego postępowanie nie było wcale obrazą prawa krajowego. Przytłumił on tylko powstanie, którego wytłumaczyć nie mógł żaden środek, żadne słowo nowego gabinetu. Nim się jeszcze co stało, ministerstwo to przyjętem było przez mniejszość kortexów wotum nieufności, a przez milicyę łączącą się z buntownikami przedmiem wystrzałami karabinowemi. Było ono zacepione, zamiast żeby samo zaciepać; i jeżeli walka nie przez ministerstwo wywołana, postawiła je w położenie zwycięzcy, który chęć stronnictwa rewolucyjną burzącą zastępuje polityką zachowawczą, zdobyło sobie położenie to w stanie tylko obrony prawa. Z toru konstytucyjnego wyrwani są ci jedynie, którzy nie szanując postanowienia królowej, usiłowali zwalić przez powstanie ministerstwo prawnie ustanowione, którego program jeszcze nie znali. Zresztą jest niezaprzeczonem szczęściem dla półwyspy, że część exaltowana stronnictwa progresystów sama spowodowała swój własny upadek, i powód ten sprowadziła, aby koniec położyć systemowi nieładu i anarchii. Zaiste, nie można nie przyznać przykrego położenia, które zrodziło pobłażanie demagogii w prowincjach bardziej niż w Madrycie. Od dwóch lat blisko rozpościerały się bez przeszkody, ośmielone niemocą administracyi, nauki anarchii między ludem robotczym, równie po wsiach jak i w mieście.“ Tu następuje przytoczenie przeszłorocznych wypadków w Barcelonie, istnienia

ogniska zasad socjalistycznych w Katalonii i excessów w Valladolid, Palencyi i Rio Seco, które są wyrazem charakterystycznym postępów zasad socjalistycznych w czasie ostatniego półrocza i coraz bardziej wzmagających się organizacji przewodniczących junt. Koniec pisma brzmi: „Jest rzeczą pewną, że zły duch administracji cywilnej zdolny był bardziej zachęcać do tych niespokojności w ogóle przez wojskowe władze przytłumionych, niż im zapobiedz. Nawet tam, gdzie administracja ta gotowa była stanąć w obronie własności i porządku, sparaliżowana była przez fałszywe idee jakie w kortezach panowały, i przez ospałe i niepewne rozporządzenie jakie odbierała z Madrytu. I tak: wypuszczeni na wolność zbrodniarze w Valladolid, znajdujących się tam z winy policyi, byli właśnie najżarliwsi podpalacze i łupieżcy. I nie dziwimy się wcale, gdy widzieliśmy powstańców jak w Madrycie więzienie rozbijali, aby się wzmocnić. Uciekanie się do tak uderzających sprzymierzeńców, aby stanąć w obronie konstytucji, której nie obrażono, i aby oddalić *coup d'état*, którego nie było: dowodzi podostatkami, jakich podszeptów powstanie słuchało, jaki był jego właściwy cel i jakimi niebezpieczeństwami zagrożiłoby nietylko królewską powadze, ale i całemu porządkowi towarzyskiemu, gdyby było zwyciężyło. Czyny głośniejsze mówią niżeli wszystkie deklamacje stronnictwa zwyciężonego i zwolenników jakich pewnie zagranicą liczy. Z prostego rozbioru postępowania tego stronnictwa, tak od powrotu Espartery do steru jak i od czasu jego nowego upadku, pokazuje się, że najnowszą zmianą, która nastąpiła w reprezentacji hiszpańskiej, łączy w sobie podwójny charakter niezaprzeczanej prawności i najgwałtowniejszej potrzeby.”

Do *Independance belge* piszą z Madrytu pod d. 31. Lipca: Gazeta urzędowa ogłasza raport Zapatero o walkach w Barcelonie; wojsko królewskie liczyło 45 poległych, między którymi 9 oficerów, i 209 rannych, między temi 19 oficerów.

— Jen. Zabale udaje się na miesiąc do Anglii; jemu jest przeznaczone dowództwo nad hallabartnikami, gdyby go Concha przyjąć nie miał.

— Rząd postanowił urządzić korpus ochotników; do dnia onegdajszego zgłosiło się 100 po największej części włóczęgów. Ledwo zaopatrzono ich w broń w koszarach, i oznaczono z nich podoficerów, gdy wszyscy powstał oświadczając, iż chcą się połączyć z szeregi powstańców w Saragossie. Gdy w dobry sposób rzeczy tej nie można było załatwić, wyprowadzono na nich batalion, który ich otoczył i odprowadził do więzienia. Dziś więc ogłasza generał kapitan nowe postanowienie co do urzędu tutejszego batalionu ochotników.

— Gazeta madrycka z d. 2. Sierpnia donosi: Niektóre resztki powstańców, którzy w pierwszej chwili wymknęli się wojsku, waleśają się w okolicy Igualawy, Villafranca i w innych punktach. Ludzie ci, którzy na barykadach ogłaszali rzeczpospolitą, są dziś pod rozkazami dobrze znanych karlistów Kabeilles, co stwierdza pogłoskę rozsianą o sprzymierzeniu stronnictw skrajnych.

Depesza z Madrytu pod d. 5. Sierpnia donosi: Bandy katalońskie częścią otoczone, częścią rozpedzone zostały. Generał Falcon cofnął się do Francji. Markiz Albaida znajduje się jeszcze w więzieniu.

Grecya.

Ateny, 20. Lipca. — Rozkaz królewski stanowi utworzenie rady dla spraw międzynarodowych, przydanej do ministerstwa domu królewskiego i spraw zagranicznych. Rada ta składa się z 5ciu członków niepozbierających żadnej płacy. — Dochodzi tu wiadomość urzędowa, że królewskie wojsko wytopiło opryszków w ich kniejach i miejscach gdzie się ukrywali w Parnassie, starło się z niemi, wielu raniono i zabito.

Turecja.

Z Konstantynopola pod d. 28. Lipca donoszą: Pan Buteniew przybył do Odessy. Flotylla admirała Lyons rozłożyła się częścią w Smyrnie i w Pireusz, częścią nad bregami Syryi.

Rozmaite wiadomości.

— W tych dniach jednocześnie zjawily się w Rzymie i w Paryżu dwie naraz nader ważne osobliwości pod względem sztuki i archeologii. I tak, hr. Orsat Pocic (Orsato Pozzo), znany poeta Sławian południowych, odkrył w kościele św. Klemensa w Rzymie, dwa starożytne wizerunki apostołów słowiańskich św. Cyrylla i Metoda, ubranych w starogreckim stroju biskupów wschodniego kościoła. Odkrycie to wielkie zrobiło pomiędzy artystami w Rzymie wrażenie; hr. zaś Pocic kazał je wiernie przez znakomitego malarza dla siebie skopiować. — Drugą niemniej interesującą ciekawością, jest dar pana Game, dawniej naczelnego chirurga armii francuskiej, który biblioteczce cesarskiej w Paryżu ofiarował portret Jana Gutenberga, wynalazcy sztuki drukarskiej, wybornie za życia tegoż malowany, a przedstawiający tego ojca drukarstwa w wieku pomiędzy 60 a 70 rokiem życia. Drogocenny ten dar umieszczony został w galerii Parnassu przy wstępie do gabinetu medalów.

Wiadomości naukowe.

Towarzystwo naukowe krakowskie, zawieszone w czynnościach swoich przez ciąg 3letni, z powodu organizacji statutów swoich, odbyło dnia 26. z. m. pierwsze posiedzenie swoje prywatne. Odtąd towarzystwo to przestaje nosić nazwę Towarzystwa naukowego połączonego z uniwersytetem jagiellońskim, a natomiast przyjmuje nazwę: C. k. towarzystwo naukowe krakowskie. Dotychczasowy prezes pan Piotr Bartynowski kurator uniwersytetu i radca sądu wyższego, odczytał sprawozdanie, w którem skreślił koleje prac komitetu reorganizacyjnego aż do chwili, w której statut towarzystwa otrzymał najwyższe potwierdzenie. Dla małej liczby członków obecnych, wybór prezesa towarzystwa oddłożono do późniejszego czasu.

Wiadomości literackie.

Poznań, 9. Sierpnia. — „Przyrody i przemysłu” wyszedł Nr. 32 i zawiera: Aforyzmy o estetyce przyrody. List IV przez Wacława Zapolskiego. — Część praktyczna. Przemysł: Odwiedziny u technika. — Rozmaitości: Mikroskop.

Warszawa. — Wyszedł z druku zeszyt CLXXXVIII. „Biblioteki warszawskiej na miesiąc Sierpień i zawiera: Dr. Jan Sierżynski, b. nauczyciel warszawskiego instytutu głuchoniemych, założyciel pierwszej litografii w Polsce, przez Ludwila Jenike. Pamiętniki, przez Sabinę z G. G. Ikonografia.

(Część archeologii ogólnej) o nimbach, aureolach, gloriach i symbolach świętych, używanych na obrazach. Z archeologii ogólnej Józefa Łepkowskiego (ciąg dalszy). Wyjątek z niewydanego jeszcze dzieła Adolfa Kudasiwicza p. t.: „Próbki filozofii mowy”, zawierające część wstępu i rzecz o piśmie (dokonczenie). Kronika zagraniczna literacka, naukowa i artystyczna. Wystawa powszechna rolnicza w Paryżu (część druga). Wznowienie *Amphitryona* w Théâtre-Français. Profils et Grimaces przez Augusta Vacquerie. List Napoleona III. do Ponsarda. Wiadomości literackie. Szlachta pruska. Podług rękopismu z 1671 r., przez Ad. Am. Kosińskiego. Poezye. Dwa ustępy z Boskiej komedyi, przekład Felixa Wicherskiego. Duma z dum ukraińskich. Pieśni lirnika o ukraińskim kozactwie, przez Erazma Izopolskiego. Kronika literacka. Dziejopisowie krajowi. Tom II. Jakóba Sobieskiego pamiętnik wojny chocimskiej, ksiąg troje; przełożył z łacińskiego Wład. Syrokomla, Petersburg, 1854, przez Juliana Bartoszewicza. Przegląd muzykalny, przez M. K. Próbkę rymowe, pisał i wydał Romuald Zienkiewicz. Wilno, 1856, przez Antoniego Wągę. Rozmaitości. Poczet uczczonych pomnikami w katedrze na Wawelu, przez J. Łepkowskiego. Kronika zagraniczna. Wiadomości na drodze postępu nauk przyrodzonych: Chemia, przez J. B...ę. Doniesienia literackie. Od redakcyi. Dostrzeżenia meteorologiczne za miesiąc Czerwiec r. b.

Wiadomości handlowe.

Berlin, 8. Sierpnia.

Pszemica 78—104 tal.

Żyto 56—66 tal., na Sierpień 59½—59—½—59 tal., na Sierpień Wrzesień 57½—58½ tal., na Wrzesień Październik 57½—58—57½ tal., na Październik Listopad 55½—½ tal., na dostawę wiosenną 53½—53 tal.

Jęczmień wielki 48—52 tal.

Owies 35—38 tal.

Olej rzepiowy 18½ tal., na Sierpień 18 tal., na Sierpień Wrzesień 17½ tal., na Wrzesień Paźdz., na Październik Listopad i na Listopad Grudzień 17½ tal.

Olej lniany 14½ tal.

Łój rosyjski 17 tal.

Okowita bez beczki 34½—34½ tal., na Sierpień 34—½—34 tal., na Sierpień Wrzesień 33½—34—33½ tal., na Wrzesień Październik 32½—32½—½ tal., na Październik Listopad 30—29½ tal., na Listopad Grudzień 28—27½ tal.

Szczecin, 8. Sierpnia.

Żyto 55—62 tal., na Sierpień 60—59½ tal., na Sierpień Wrzesień 59 tal., na Wrzesień Październik 58—57½ tal., Październik Listopad 55 tal., na dostawę wiosenną 54 tal.

Olej rzepiowy 17½ tal., na Wrzesień Październik 17½—½ tal., na Październik Listopad tal.

Okowita 9½ proc., na Sierpień 10 proc., na Sierpień Wrzesień 10½ proc., na Wrzesień Październik 10½ proc., na Październik Listopad 11½ proc., na dostawę wiosenną 12½ proc.

Gdańsk, 7. Sierpnia. — Pod wpływem jak najpiękniejszej pogody w Anglii sprzyjającej wczesnemu dojrzaniu zboża i zapowiadającej obfitość zbiorom targi londyńskie zupełnie uciły. Każdy się cisnął ze starem ziarnem i tylko ze zniesieniem kilku szylingów na kwarterze takowe mógł pozbyć. Nieprzerwanie śliczny czas, ten sam wpływ wywiera i na wszystkie targi prowincyjne, bo w Szkocyi i Irlandyi jak i całej Anglii również jest pogodnie. Po obliczeniu wypadku przyszłych zbiorów dopiero da się coś pewniejszego o cenach powiedzieć.

W ciągu tygodnia przybyło do Londynu:

	Pszemicy.	Jęczmienia.	Owsa.	Bobu i grochu.	Siemie lniane i rzepak.	Maki celn.
z kraju	5551	181	4638	437	—	26,797
z zagranicy	16,458	1681	19,364	2340	—	34,845

We Francyi z przyczyny, że już trzy lata nie było urodzaju ani też żadnych zapasów, i tylko ciągle zagranicą składać się musiała na zapełnienie niedoboru w zbożu, utrzymuje się opinia że ceny zanadto zniżyć się nie mogą. W wielu departamentach pszenica przejrzała i sypie się ziarno z kłosów, a stąd i zbiór może być mniejszy pomimo obfitości przedstawiającej się w polu.

Administracye wojskowa wydała rozkaz używania wojskowych w czasie trwającego żniwa.

W Holandyi, Belgii i Niemczech również z powodu najpiękniejszego szasu i widoku obfitych zbiorów spekulacya opuściła ręce i tylko na zaspokojenie konsumpcyi małoznaczące odbywają się transakcyje.

Na naszej giełdzie nie było chęci do kupna i tylko z trudnością sto kilkadziesiąt łasztów pszenicy przeszło z rąk do rąk z wagą 87 do 89 funt., od 3 tal. 16 sgr. 8 fen. za szefel do 3 tal. 18 sgr. 4 fen.

Żyto płaciło z wagą 81 do 85 funtów 2 tal. 11 sgr. 8 fen. do talarów 2 sgr. 12 fen. 1.

Siemie lniane tal. 2 sgr. 6 fen. 8 szefel.

Toruń przeszło 15,540 szefli pszenicy, 3000 szefli siem. lnianego 2½ rzep., 2094 bali dąbowych, 33,152 belek sosnowych, 307 łasztów klepek, 461 dyłłów dębowych. Powietrze cały tydzień chłodne po małym deszczu na nowo się ociepliło.

Kursa zamian. — Londyn 202. Amsterdam 102½. Hamburg 45½. Alexander Makowski & Comp.

Przybyli do Poznania 9. Sierpnia.

BAZAR: Nieżyehowski z Granówka.
HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Meier z Dhemnitz, Ksostermeyer z Bielefeld, Nynagel z Berlina, Pächter z Arnswalde.
HOTEL DREZDEŃSKI MYLIUSA: hr. Żakuski z Rydzyny, Bojanowski z Małpina, Martini z Ludom, Fränkel z Kolonii.
HOTEL DU NORD: Gajewski z Wolsztyna, Ossowidzki z Gostyczyna, Krzyżanowski z Dziełmiarek, Skrzydlewska z Ocieszyna.
HOTEL BAWARSKI: Wolański z Barda, Węsierski z Modliszewka, Holleufer z Grudziądza, Sokolnicka z Sośnicy.
POD CZARNYM ORŁEM: Löwe z Wrześni, Długolecki z Czerniejewa.
POD ŻŁOTĄ GESIĄ: Tuch z Magdeburga.
HOTEL BERLIŃSKI: Scheil z Świdnicy, Albrecht z Popówka, Goski z Kożuszkowej woli.
W MIESZKANIU PRYWATNEM: Hoppe z Brllina, ul. Frydrykowska Nr. 32.; Fromm z Gniezna, Grobla Nr. 12.; Spiess z Berlina, Garbary Nr. 39.

OBWIESZCZENIE.

W celu wynajęcia sześciu miejsc do sprzedawania chleba, położonych na ulicy Wilhelmowskiej na trzy lata od 1. Stycznia r. 1857. aż do końca Grudnia r. 1859. wyznaczylimy termin licytacyjny na dzień 18. Sierpnia r. b. o godzinie 11ej przed południem przed Panem Plichtą, Sekretarzem miasta, na ratuszu.

Chęć wynajęcia mających wzywamy na ten termin, nadmienając, że warunki są w naszej Registraturze do przejrzenia.

Poznań, dnia 23. Lipca 1856.

Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Na gruncie zakładu siedm wdów przy ulicy Garbarskiej spręda Pan Plichta, Sekretarz miasta, w terminie dnia 13. m. b. po południu o godzinie 4ej za gotową zapłatę najwięcej dającemu

- 1) około 120 kwart dziegciu,
- 2) stary okuty wóz,
- 3) małą beczkę i blaszany lewar.

Poznań, dnia 4. Sierpnia 1856.

Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Opłata serwisu ze wojsko, które w miesiącu Lipcu r. b. w mieście tutejszym na kwaterach pomieszczone było, nastąpi dnia 11. i 12. t. m.

Poznań, dnia 9. Sierpnia 1856.

Magistrat.

OBWIESZCZENIE.

Wedle podanych tax chleba na miesiąc Sierpień r. b. sprzedawać będą piekarze chleb po Sgr. 5 i bułki po Sgr. 1 po najcięższej wadze:

I. Chleb.

1) Teodor Osiuszkiewicz, Rybaki 17., . . .	funt. 4 —
2) Ignacy Osiuszkiewicz, Św. Marcin 12., .	4 —
3) Zygmunt Bamberg, ulica Stawna 5., . .	3 8

II. Bułki.

1) Dorn, na twierdzy,	10 1/2
2) Jan Maywald, Św. Wojciech 3.,	10
3) Karól Brzozowski, Św. Marcin 68., . . .	10
4) Zygmunt Bamberg, ulica Stawna 5., . . .	10
5) Emil Tiedemann, ulica Szeroka 7., . . .	10
6) Rudolf Krug, ulica Wrocławska 33., . . .	10

Zresztą odwołuje się do tax chleba na miejscach sprzedaży wywieszonych.

Poznań, dnia 7. Sierpnia 1856.

Królewskie Dyrektoryum Policji.

AUKCYA.

Z polecenia tutajszego Król. Sądu powiatowego sprzedawać będą przez publiczną licytację najwięcej dającemu za gotówkę w **poniedziałek dnia 11. Sierpnia r. b.** po południu o godzinie 2ej w handlu przedtém Alexandra Wołczyńskiego, przy starym Rynku Nr. 82. resztę zapasów, jako to:

towary i sprzęty kramne, stoły, repozytorya z remizów i sklepów, jako też legary, 1/2 beczki smarowidła do wozów, znaczną ilość rozmaitych próżnych butelek, beczki, skrzynie i kosze.

Zobel, sądowy Aukcyonator.

Nauczyciel domowy, katolik, zaopatrzony w dobre świadectwa, stara się o miejsce. Bliższych wiadomości udzieli pan **J. K. Zupański w Poznaniu**, ulica Nowa Nr. 15.

Tekturę smołowcowaną bezpieczną od ognia z fabryki Panów Alberta Damke & Comp. w Berlinie i Moabie, doświadczoną w skutek rozporządzenia Król. Ministerium wydziału rękodzielniczego itd. a następnie poleconą, ma w zapasie i sprzedaje po cenach fabrycznych

Rudolf Rabsilber,
Spedytor w Poznaniu.

Tekturę smołowcowaną do pokrycia dachów z fabryki Alberta Damke & Comp., w komisie w Poznaniu u Pana **Rudolfa Rabsilber**, doświadczywszy pod względem dobroci i trwałości w zimnie, cieple i mokrości, uznałem jako doskonałą, i dla tego użyta też została do pokrycia wielkiej części zabudowań tutajszej Poznańskiej fabryki guano.

Poznań, dnia 15. Marca 1856.

A. Lipowicz, chemik.

Grodziskie piwo

odtąd w zapasie u **E. Morgenstern**, przy Wilhelmowskim placu Nr. 4.

Pastyle na wszelkie choroby piersiowe,

Medal
złoty
1845.

na uleczenie całkowite chorób piersiowych jakimi są: katar, kaszel, dychawiczność, ściśnienie piersi i t. d. niema nic skuteczniejszego i lepszego jak **Pate Pectorale** przez aptekarza Georgé w Epinal. Lekarstwo to sprzedaje się we wszystkich miastach w Niemczech, a w **Poznaniu**, tylko w Cukierni i fabryce karmelków i czekolady

A. Szpingiera, na przeciw zegaru pocztowego.

Medal
srebrny
1845.

ZEUSCHNERA pracownia fotografowania i malowania portretów przy Wilhelmowskiej ulicy Nr. 25. obok Hotelu Bawarskiego, jest otwarta każdego dnia od 9. do 4. godziny.

Fabryka do oświetlenia gazem.

Szanownej publiczności uprzejmie donoszę, iż urządziłem w moim domu, przy ulicy Wysokiej Nr. 4. (Św. Marcin) fabrykę bronzu do **zaprowadzenia gazu wszelkiego rodzaju**, jako to: pajaki, świeczniki ściennie, wiszące i do posuwania, aparaty do gotowania, i każde inne pod tym względem artykuły, jestem więc w możności wykonania wszelkich zamówień do zaprowadzenia prywatnego światła gazowego prędko i jak najtaniej. Przedmioty powyższej wyszczególnione są zawsze w zapasie. Także pajaki do oleju używane zmieniają się do gazu.

Wszystkie roboty wykonuję tylko z najlepszego materiału pod moim ścisłym dozorem przez doskonałych praktycznie uzdatnionych ludzi, i daję najrozsądniejsze zaręczenie.

H. Schneider, ślósarz majster.

Oświadczam Szanownej Publiczności, iż jestem zaopatrzony w wszelki dobór spodni, rękawiczek, szelek, krawatów i t. d. w najlepszych gatunkach i tanich cenach. Przytęm przyjmuję obstalunki i reparacje i wykonuję je w jak najkrótszym czasie.

Adamski,

rękawicznik. Ulica Wrocławska Nr. 30.

!!!WIELKA WYPRZEDAŻ!!!

po cenach znacznie zniżonych, rozpoczyna się z dniem 2. Lipca r. b. na towary galanteryjne, wyroby skórzane, materiały piśmienne, perfumerye etc. w handlu

P. Przespolewskiego,

ulica Wilhelmowska obok Hotelu Bawarskiego.

Młockarnie gdańskie cztero i parokonne, oraz Siewniki toruńskie do zboża, wprost z Gdańska i Torunia sprowadzone, poleca Handel Żelaza i Machin rolniczych

F. Oberfella i Spółki.

Wysokiej szlachcie i szanownej publiczności uprzejmie donoszę, iż robotę garncarską przejąłem na siebie po moim zmarłym ojcu i takową na własny rachunek prowadzić będę.

Staraniem mojem będzie pozyskać zaufanie, którym mój ojciec był zaszczytany i zapewniam najtańsze ceny i rzetelność.

Gniezno w Lipcu 1856.

Otto Kanaack, garncarz majster.

Polecenie do Paryża

(Commissions pour Paris).

J. N. Bońkowski, Doktor prawa, tłumacz przysięgły przy sądach Paryskich, zamieszkały w tym mieście od lat 22, przyjmuje wszelkiego rodzaju polecenia. Pisać w jakimby języku franco pod napisem: **A Mr. J. N. Bońkowski, Interprète-Traducteur-Juré près les Cours et Tribunaux 247 Rue St. Honoré à Paris.**

Mechanik potrzebujący roboty, drzewianych maszyn, reperacyą ich, budowanie nowych sieczkarni konnych, pomp i ręcznych i t. p. Właścicieli potrzebujących uprasza się o wiadomość. Ulica Św. Marcina Nr. 19. w Poznaniu.

Poudrette (ekskrementa ususzone i utarte) na proch dla gnojenia gruntów do uprawy jesienniej, wraz z najnowszymi raportami pod względem ważności tegoż sposobu gnojenia, mają w zapasie

Bracia Auerbach.

Przy małej Garbarskiej ul. Nr. 1. na parterze jest do najęcia od 1. Października r. b. pomieszkowanie z 3 izb, kuchni i przynależności składające się.

Aptekę moją na Chwaliszewie i fabrykę sztucznych wód mineralnych, kupił odemnie aptekarz Pan **G. Reimann**. Dziękując uprzejmie za zaufanie, którego od wielu lat doznawałem, upraszam uprzejmie, o zaszczytowanie takowe także i mego następcę.

Gustaw Winkler.

Odnosząc się do powyższego doniesienia, polecam pod moim zarządem obecnie będącą aptekę i fabrykę sztucznych wód mineralnych, względem szanownej publiczności. Poznań, dnia 7. Sierpnia 1856.

Gustaw Reimann.

Są do sprzedania z wolnej ręki dobra **Golińskie** z miastem tegoż nazwiska w powiecie Konińskim, gubernii Warszawskiej, dwie mile pocztowe od granicy Xięstwa Poznańskiego położone; przy trakcie bitym pomiędzy Słupcą a Koniinem. Rozległość tego majątku włók 156 miary nowo-polskiej, w tém lasu włók 22, łąk około 30 włók; grunta folwarczne prawie pszenne, żytnie, lżejsze zajęte pod miasto i wypuszczone na czynsz. Bliższa wiadomość u Wgo Stanisława Ułatowskiego, dziedzica dóbr Kraśnicy pod Koniinem.

Dwa grunta Nr. 33. i 36. (Nr. Hyp. 85. i 88.) na przedmieściu Sgo Wojciecha w Poznaniu, są z wolnej ręki, oba razem lub pojedynczo do sprzedania. Na każdym z nich stoją dwa murowane domy, przystępne ogródki; w domu Nr. 85. jest piekarnia. Warunki sprzedaży są dla kupującego nader korzystne, dowiedzieć się o nich można u właściciela.

Dominium Chwałibogowo pod Wrześnią ma 200 skopów, zdolnych dla rzeźników, do sprzedania.
P. W.

Przy małej Garbarskiej ulicy Nr. 1. jest do wynajęcia od 1. Paźdź. pierwsze piętro, składające się z 4. pokoi, kuchni i przynależności.

Kram obszerny z wystawnym oknem podług najnowszego gustu z wszelkimi dogodnościami i pomieszkaniem, lub bez, jakoli remizy i stajnia na cztery konie są pod **Nr. 14. ulicy Wrocławskiej** od Św. Michała do wynajęcia.

Karmelki codziennie świeże po 12—15 Sgr. funt; wszelkie Cukry, jako: Pomadki, Praliny, orzechowe Karmelki, Pâte de l'Orient itd. po 30, 20 i 15 Sgr. funt, oraz znaczny wybór zawsze świeżych Ciast poleca **Cukiernia A. Pfiznera** w Poznaniu.

Ktoby oddał do ekspedycji gazety niniejszej zgubione 9. m. b. dwa bilety bankowe po 25 Tal. i jeden kupon z listu zastawnego Wielkiego Xięstwa Poznańskiego na 17 Tal. 15 Sgr., otrzyma obok podzięki serdecznej 7 1/2 Tal. nagrody.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 8. Sierpnia 1856	St. pa p. C.	Na pr. kurant	
		papierami.	gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4 1/2	101	—
dito z roku 1850.	4 1/2	—	102 1/2
dito z roku 1852.	4 1/2	—	102 1/2
dito z roku 1853.	4	—	97 1/2
dito z roku 1854.	4 1/2	—	102 1/2
Oblig. długu skarbowego	3 1/2	—	86 1/2
dito premii handlu morskiego	—	—	—
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3 1/2	—	—
dito miasta Berlina	4 1/2	—	101 1/2
dito dito	3 1/2	84 1/2	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3 1/2	—	92 1/2
dito Prus Wschodnich	3 1/2	—	—
dito Pomorskie	3 1/2	91 1/2	—
dito W. X. Poznańskiego	4	—	90 1/2
dito W. X. Pozn. (nowe)	3 1/2	—	88 1/2
dito Szląskie	3 1/2	88	—
dito Prus zachodnich	3 1/2	86	—
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	—
Louisdory	—	—	110 1/2
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	4	—	101